

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

14 בְּנֵי צִיּוֹן עַל־בְּנֵי צִיּוֹן וְשָׁמְתִיךָ כַּחֲרֵב גְּבוּר : וַיְהִי

עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כַּבָּרְק חֲצוֹ וְאֲדָנִי יִהְיֶה בְּשׁוֹפָר

וַיִּתְקַע וְהָלַךְ בַּסַּעֲרוֹת תִּימָן : יְהוָה צְבָאוֹת יְגַן עֲלֵיהֶם טו

וַאֲכָלוּ וּכְבָשׂוּ אֲבְנֵי קִלְעַ וּשְׂרָתוֹ הֵמוּ כְמוֹ יַיִן וּמִלֵּאוּ

כַּמְזֻרָק כְּזוֹיֹת מִזְבֵּחַ : וְהוֹשִׁיעֵם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בַּיּוֹם 16

הַהוּא כְּצֹאן עֵמוֹ כִּי אֲבְנֵי גִזְרֵי מִתְנוֹסְסוֹת עַל־אֲדָמָתוֹ :

כִּי מֵרָטוּבוֹ וּמֵרַד־יָפִיּוֹ דָגְוֵן בַּחֲוָרִים וּרְתִירוֹשׁ יִגְוֹב 17

בַּתְּלוֹת : שְׁאֵלוּ מִיְהוָה מִטֵּר בַּעֲת מַלְקוֹשׁ יְהוָה עֲשֵׂה ר 18

חַזִּיזִים וּמִטֵּר־גִּשְׁמֵי־תֵן לָהֶם לְאִישׁ עֵשֵׂב בַּשָּׂדֶה : כִּי 2

הַתְּרַפִּים דְּבִרְדָּאוֹן וְהַקּוֹסְמִים חֲזוּ שֶׁקֶר וְחִלְמוֹת

הַשּׁוֹא יִדְבְּרוּ הַבַּל יִנְחֲמוּן עַל־כֵּן נִסְעוּ כְמוֹ צֹאן יַעֲנֹו כִּי־

אֵין רֵעָה :

3 עַל־הַרְעִים חָרָה אֲפִי וְעַל־הַעֲתוּדִים אֶפְקוֹד כִּי־פָקֵד

יְהוָה צְבָאוֹת אֶרֶץ עֲדָרוּ אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְשָׁם אֹתָם

כְּסוּסֵי חוּדוֹ בַּמִּלְחָמָה : מִמֶּנּוּ פָּנָה מִמֶּנּוּ יִתֵּר מִמֶּנּוּ קִשְׁת 4

מִלְחָמָה מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָּל־נוֹגֵשׁ יַחְדוֹ : וְהָיוּ כֹגְבָרִים בּוֹסִים ה

בְּטֵיט חוּצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחֲמוּ כִּי יְהוָה עִמָּם וְהִבִּישׁוּ

רַכְבֵי סוּסִים : וּגְבַרְתִּי אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף 6

אוֹשִׁיעֵהוּ וְהוֹשִׁבוֹתִים כִּי־רַחֲמַתִּים וְהָיוּ כְּאִשֶׁר לֹא־זִנְחַתִּים

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם סוֹאֲעֵנִם : וְהָיוּ כִּגְבוּר אֶפְרַיִם וְשִׁמְח 7

לְבָם כְּמוֹ יַיִן וּבִנְיָהֶם יִרְאוּ וְשִׁמְחוּ יִגְלֵ לְבָם בִּיהוּדָה :

8 אֲשַׁרְקָה לָהֶם וְאֶקְבָּצֵם כִּי־פָדִיתִים וְרִבּוֹ כְּמוֹ רִבּוֹ :

9 וְאֲזַרְעֵם בְּעַמִּים וּבְמַרְחָקִים יִזְכְּרוּנִי וְחָיוּ אֶרֶץ־בְּנֵיהֶם

וְשָׁבוּ : וְהַשְׁבוֹתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֲשׁוּר אֶקְבָּצֵם 10

וְאֶל־אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא־יִמָּצֵא לָהֶם : וְעָבַר 11

בֵּים צָרָה וְהִכָּה בֵּים גִּלְיָם וְהִבִּישׁוּ כָּל־מְצוּלוֹת יְאוֹד

וְהוֹרֵד גִּזְאוֹן אֲשׁוּר וְשִׁבְטֵי מִצְרַיִם יִסּוּר : וּגְבַרְתִּים בִּיהוּדָה 12

פָּתַח לְבָנוֹן וַיֵּאָבֵד
דְּלִתֵּיךְ

וּבְשֵׁמוֹ יִתְהַלְכוּ נְאֻם יְהוָה :

Cap. X.
Progressum
atque
splendorem
Regni
ipsius, non
sine ani-
gmate &
verborum
ambagibus
prosequi-
tur, & ad
ultima us-
que tempo-
ra descen-
dit.

Cap. XI.
De iudiciis
Dei contra

Regni huius adversarios; partim in Israhæle, cuius excidium per Romanos pradicitur, partim aliis in partibus, de que infando scismate, & excitando pastore stulto, vaticinium.

2 דלתידות אכל אשבאריוך: הילל ברוש כיןפל ארז
 אשר אדירם שדרו היללו אלוני בשן כי ירד יער
 3 הבצור: קול יללת הרעים כי שדרה אדרתם קול
 4 שאנת כפירים כי שדר גאון הירדן: כה אמר
 ה יהוה אלהי רעה את צאן ההרנה: אשר קניהן יהרנן
 ולא ישמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשיר ורעיהם
 6 לא יחמול עליהן: כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ
 נאס יהוה והנה אנכי ממציא את האדם אשר ישב
 רעהו וכיד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם:
 7 וארעה את צאן ההרנה לכן עניי הצאן ואקח לי שני
 מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים
 8 וארעה את הצאן: ואכחד את שלשת הרעים בירח
 9 אחד ותקצר נפשי בהסוגם נפשם בחלה בי: ואמר
 לא ארעה אתכם המתה תמורת והנכחדת תכחד
 והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה: ואקח
 את מקלי ארז נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי
 11 אשר כרתי את כל העמים: ותפר ביום ההוא וידעו
 12 כי עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: ואמר
 אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואסלא י חדלו
 13 וישקלו את שכרי שלשים כסף: ויאמר יהוה אלי
 השליכו אל היוצר אדר הקר אשר יקרת מעליהם
 ואקחה שלשים כסף ואשליך אתו בית יהודה אר
 14 היוצר: ואגדע את מקלי השני את החבלים להפיר
 15 את האחוה בין יהודה ובין ישראל: ויאמר
 16 יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: כי הנרה אנכי
 מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא
 יבקשו והנשברת לא ירפא הנצברה לא יכלכל ובשר
 17 הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק: הוירעי האליל עובי

הבצור קרי

הצאן R 11 2 ב מ

קמץ ב' פ' הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש

ועין ימינו כהה תכהה: משא רכב יהוה על רכב

קמץ ב' פ' ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם

בקרבו: הנה אנכי שם את ירושלם סף דעל לכל

העמים סביב וגם על יהודה יהיה כמצור על ירושלם:

והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל

העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גוי

הארץ: ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון

ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל

סוס העמים אכה בעורו: ואמרו אלפי יהודה בלבם

אמצה לישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם:

ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים

וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל

שמאל את כל העמים סביב וישבה ירושלם

עור תחתיה בירושלם: והושעה יהוה את אהלי יהודה

בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת

ישב ירושלם על יהודה: ביום ההוא יגן יהוה בער

יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד

ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: והיה ביום

ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על

ירושלם: ושפכתי על בירת דויד ועל יושבי ירושלם

רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספרו

עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור:

ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדרדומן

בבקעת מגדון: וספרה הארץ משפחות משפחות

לירד משפחת בירת דויד לכד ונשיהם לכד משפחת

בית נתן לכד ונשיהם לכד: משפחת בית לוי לכד

ונשיהם לכד משפחת השמעיל לכד ונשיהם לכד: כל

המשפחות

Cap. XII. Præcedentium vaticiniorum atque uniuersæ prophetiæ quasi summam Prophetas exhibere incipit. De Zionis ac Hierosoly-ma statu beatissimo: Deo ipsos contra inimicorum certamina perpetuo protegente tandemque Regnum suum inter eos erigente.